

Határúton

– Egy film rólunk, nekünk vajdaságiaknak –

A Határúton című dokumentumfilm az egyik legfrissebb, vajdaságiakkal – főleg a fiatalokkal – foglalkozó alkotás, amely tavaly nyáron került a nagyközönség elé, de már több mint hétezeren tekintették meg. Ez a film az interneten is napvilágot látott, azonban itt, Magyarokanizsán, a Cinema Filmműhely szervezésében a Cnesa mozitermében is levetítették az érdeklődőknek. A vetítés különlegessége, hogy jelen volt a rendező **Litauszki János**, a munkatársa **Józsa Márta** és az oromi származású, ma Pesten élő **Szakács Melinda**, aki a film riportere és egyben főszereplője is.

Szakács Melinda munkatársaival együtt egy olyan dokumentumfilmet készített el, amely bemutatja a vajdasági fiatalok élet-történeteit, úgy azokat, akik itt maradtak, s azokat is, akik nekivágtak a nagyvilágnak, vagy külföldön – főleg az anyaországban – folytatják tanulmányaikat. A filmben terítékre kerülnek a legutóbbi háborús évek, a magyarság helyzete, mint kisebbségé, de a fő téma az elvándorlás, ami jelenleg a legaktuálisabb, hiszen százával mennek el a fiatalok az országból, s ezen belül Vajdaságból is.

A mintegy ötvenperces film alatt sok minden felbukkan, és rengeteg kérdés jelenik meg. Elsősorban az, hogy mihez kezd(het) egy olyan fiatal, aki itt marad, hű a gyökereihez, de ugyanakkor vállalja kisebbségi lét minden nehézségét, s elsősorban a mai rendkívül nehéz helyzetben hogyan tud fennmaradni, élni, munkát találni, egyszóval boldogulni. A másik nagyon érdekes mozzanat, hogyan érzik magukat azok, akik elmentek ugyan, viszonylag jól feltalálták magukat külföldön, diplomát is szereztek, mégis azt érzik, sehova sem tartoznak. A nagy kérdés: Kik vagyunk mi?

Magyarok? Vajdasági magyarok? Minek valljuk magunkat? Számos kérdés vetődik fel a film alatt, de a riportalanyok sem igazán tudják megválaszolni. Vannak, akik bátran kijelentik: nem kell sokat gondolkodni, aki el akar menni, tegye meg mielőbb, de a többség a megszólaltatottak közül mégis inkább visszavágyik. Bizonyítja ezt a Magyarországon tanulók egy csoportja, akik alig várják, hogy hétvégén, vagy kéthetente hazajöhessenek a családjukhoz.

Nagyon érdekes a film, elgondolkodtató, korhű, és aktualitását tekintve a legjobbkor került közönség elé.

A megtekintők között számos fiatal akadt, de a hatvanas korosztály is érdeklődve nézte végig. A film végén pár mondatos beszélgetés folyt a rendezővel és munkatársaival, a dialógust Iván Attila vezette.

AK